

Ματαιοδοξία είναι μια ψυχική ασθένεια.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Άγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς

Η ματαιοδοξία είναι μια ψυχική ασθένεια. Κυριεύει τούς ανθρώπους που έχασαν ή δεν απέκτησαν ποτέ ΦΟΒΟ ΘΕΟΥ. Το “βιβλίο της Ζωής” η Αγία Γραφή, γράφει: «ΑΡΧΗ ΣΟΦΙΑΣ ΦΟΒΟΣ ΚΥΡΙΟΥ». Ο σοφός επιθυμεί να ομιλεί για τον δημιουργό του. Ο ματαιόδοξος για τον εαυτό του. Ο φίλος σου κολλάει μόνο σ’ εκείνους, που του κάνουν τα κέφια και τον κολακεύουν.

Μιλάει μόνο για τον εαυτό του, και θέλει να μιλάνε οι άλλοι μόνο γι’ αυτόν! Μαζεύει τις φωτογραφίες του που μπήκαν στις εφημερίδες! Και ξεχνάει ότι οι εφημερίδες βάζουν και φωτογραφίες εγκληματιών! Και διαβάζει στους άλλους γράμματα που του στέλνουν και τον εκθειάζουν. Και το αποτέλεσμα; Έγινε ανυπόφορος σ’ όλους! Όλοι τον αποφεύγουν. Γιατί θέλει όλοι γύρω του να

ασχολούνται μ' αυτόν.

Είναι αξιολύπητος άνθρωπος! ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ! Γιατί αν χειροτερέψει η ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑ του, θα κάμει κακό και στους άλλους αλλά και στον εαυτό του! Θύμισέ του στην κατάλληλη ευκαιρία από το βιβλίο των Παροιμιών τα λόγια του σοφού Σολομώντος: «Ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης». Κάνε μαζί του έναν περίπατο στο νεκροταφείο. Και ειπέ του: «Να κάτω από τα πόδια μας είναι σαπισμένα πια τα στόματα μερικών ανθρώπων, που όσο ζούσαν μας εγκωμιάζαν!».

Θυμηθείτε και την εξής ιστορία της Ανατολής:

Στην άκρη του δρόμου ήταν μία ψηλή φοινικιά. Και από κάτω της είχαν φυτρώσει αγκάθια, πολλά αγκάθια. που έφραζαν τον δρόμο. Περνούσαν από εκεί οι ταξιδιώτες. και τα αγκάθια τους τρυπούσαν και τους έγδερναν. Και αυτοί νευρίαζαν και έβριζαν τα αγκάθια. Γιατί δεν βρέθηκε κανείς να τα κόψει, να μη τρυπούν τους ανθρώπους! Το επήραν επάνω τους τα αγκάθια! Και σήκωσαν κεφάλι στον φοίνικα! Και τον έβριζαν με καταφρόνια:

Κρίμα στο ύψος σου! Τι σε ωφελεί, αφού κανείς δεν μιλάει για σένα! Ακούς πόσο κάθε μέρα οι άνθρωποι μιλάνε για μας. Έχομε τιμή. Σου δεν έχεις τίποτε!

Τότε τους απάντησε ο φοίνικας: Πικρή είναι η δόξα σας, όπως είσθε και σεις πικρά. Καλύτερα να μη λένε τίποτε για μένα, παρά να λένε αυτά που λένε για σας. Οι άνθρωποι μιλάνε για μένα μόνο όταν μαζεύουν τους χουρμάδες μου! Ναι, είναι αλήθεια. Αραιά μιλάνε για μένα, μα πάντοτε γεμάτοι ευχαρίστηση και ευγνωμοσύνη! Οι αληθινοί άνθρωποι ενδιαφέρονται, για το πως θα πάρουν καλούς καρπούς για τη ζωή τους. Και όχι πως θα ακούσουν επαίνους.

Η δόξα ακολουθεί πάντοτε τους καλούς ανθρώπους. Μπορεί βέβαια να μην ακούγεται σ' αυτή τη ζωή. Μα σίγουρα θα φανεί στην άλλη, στην αιώνια! Γι' αυτό και ο Χριστός, όταν έκανε ένα καλό, συνήθως έλεγε στους ευεργετηθέντες:

Προσέξτε, να μη το ειπείτε σε κανένα!

Το ίδιο και οι άγιοι της Εκκλησίας. Καταλάβαιναν, τι σημασία είχαν τα λόγια αυτά του Χριστού. και απέφευγαν την ανθρώπινη δόξα σαν την φωτιά!

Κάποτε μια ευγενής κυρία επήγε από την Ρώμη στην Αίγυπτο, να ιδεί τον Άγιο Αρσένιο. Και νάτην, μπροστά στον άγιο! Και άρχισε να τον εγκωμιάζει! Μα ο άγιος, μόλις άκουσε τα λόγια της, μπήκε στο κελί του γρήγορα και έκλεισε την πόρτα!

Ένας άλλος ασκητής, συνεπής στο Ευαγγέλιο, έλεγε:

Κάθε εγκωμιαστική λέξη που λένε για μένα, μου ανοίγει αγιάτρευτη πληγή στην ψυχή μου.

Εκείνον που θα θελήσει να διορθώσει έναν τέτοιον άνθρωπο, θα τον βοηθήσει ο Θεός! Και σένα, πίστεψέ με, θα σε βοηθήσει ο Πανάγαθος Πατέρας μας να θεραπεύσεις τον φίλο σου από την ματαιοδοξία. Μα να το ξέρεις: Δεν θα τον θεραπεύσεις εσύ. Ο Ουράνιος Ιατρός θα τον θεραπεύσει χάρις στη δική σου προσευχή.

Πηγή: hellas-orthodoxy.blogspot.gr